

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1893/2024.

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Patyi András* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.677/2023/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

### Indokolás

#### I.

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Steixner Ferenc ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.677/2023/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta.
- [2] 2. Az indítvány alapjául szolgáló ügyben az indítványozó (az alapügy I. rendű felperese) és a II. rendű felperes birtokháborítás és személyiségi jog megsértése iránti keresetet nyújtott be a Budapest Környéki Törvényszéken. Az alperes (Cegléd Város Önkormányzata) tulajdonát képezi a Cegléd belterület „kivett lakóépület” megjelölésű ingatlanok (a továbbiakban: 1. sportpálya és 2. sportpálya). Az alperes mindkét ingatlanon játszóteret, azon belül fémszerkezetű kerítéssel körbekerített, labdajátékra alkalmas sportpályát létesített. Az indítványozó az 1. sportpályával szomszédos ingatlanon, az alapügy II. rendű felperese pedig a 2. sportpályával szomszédos társasház egyik harmadik emeleti lakásában lakik.
- [3] 2.1. A Budapest Környéki Törvényszék megismételt eljárásban hozott, 2022. július 14-én kelt 20.P.20.615/2021/24. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes a tulajdonában lévő ingatlanokon folyó labdázó tevékenységből adódó zavaró zajártalommal birtokháborítást követett el és megsértette a felperesek pihenéshez és

a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő személyiségi jogát, továbbá kötelezte az alperest mindkét ingatlan esetében a jogsértés abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől. Ezenfelül kötelezte az alperest a sportpályák saját költségen történő elbontására és a jogsértés megszüntetésére oly módon, hogy azokon labdázó tevékenység a jövőben ne legyen folytatható (például parkosítással). A bíróság a felperesek egészséghez fűződő személyiségi jogsértéssel kapcsolatot keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a sportpályák használatából fakadóan a felperesek lakásában az 50 dB határértéket túllépő zajhatás keletkezik, a jogszabályban meghatározott határértéket meghaladó zajt pedig minden esetben szükségtelen zavarásnak kell tekinteni. Az elsőfokú bíróság szerint a jogellenes zajhatás a felpereseket megfosztja az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 82. §-a által biztosított, a magánlakás sérthetetlenségéhez és az otthon nyugalomához való joguktól. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy az alperes az önkormányzati feladatait – a testi és lelki egészséghez való jog biztosítása során – csak úgy valósíthatja meg, hogy a sportolás ne sértse mások jogait, ne járjon mások szükségtelen zavarásával.

- [4] 2.2. A Fővárosi Ítéltábla a 2023. február 21-én kelt, 6.Pf.20.754/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, de pontosításával mellőzte az elsőfokú ítéletben szereplő parkosítás lehetőségére való utalást. Továbbá megállapította, hogy bár a rendszeres sportolás és testedzés támogatása az önkormányzat törvényben előírt feladata, de a régi Ptk. 100. § abszolút tilalmat határoz meg a tulajdonossal szemben a másokat szükségtelenül zavaró magatartások miatt. A környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Zajrendelet) 3. § (1) bekezdésben megjelölt határértékeket abszolút értékeknek kell tekinteni, amelyet mindenki köteles tiszteletben tartani.
- [5] 2.3. A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amiben kérte annak részbeni hatályon kívül helyezését, elsődlegesen az elsőfokú bíróság kiegészített ítéletének részbeni megváltoztatását és felperesek keresetének teljes elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Az alperes felülvizsgálati álláspontja szerint az eljáró bíróságok a szükségtelen zavarás megállapításához csupán egy körülményt, a zajhatárérték túllépését vették figyelembe. Szerinte a szükségtelenség megítélése – az érdekek egybevetése mellett – mérlegelési kérdés. Az alperes szerint a felperesek vonatkozásában a magánlakás sérthetetlenségéhez fűződő jog lényeges tartalmának korlátozására nem került sor, nem sérült a magánlakáshoz és a pihenéshez való joguk.

- [6] A Kúria 2023. december 6-án kelt, Pfv.IV.20.677/2023/6. számú ítélete a jogerős ítélet támadott rendelkezését hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és a felperesek keresetét teljes egészében elutasította. A Kúria indokolásában kifejtette, hogy az Alkotmánybíróság korábban megállapította, hogy a szükségtelen zavarás (ideértve a zavaró zajhatást) felvetheti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmét. Továbbá az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésének védelmi köréhez tartozik a zajszennyezéssel szembeni védelem is, de a szükséges zavarás tűrésére vonatkozó szabályokat az eljáró bíróságnak kell mérlegelnie. A Kúria megállapította, hogy a zavarás fennállása ténykérdés, annak szükségtelenségének megállapítása pedig a bíróság mérlegelési tevékenységét igénylő jogkérdés. A Kúria szerint minden esetben egyedileg, az érintettek, tehát a tulajdonos és mások érdekeinek összemérése alapján kell állást foglalni abban a kérdésben, hogy a sportlétesítmények használata a lakóövezetben lakó tulajdonosoknak az ingatlanok zavartalan, a meglévő környezeti adottságok használatához fűződő érdekét sérti-e olyan mértékben, hogy az meghaladja-e az általános tűrés küszöböt. A Kúria az előadások és bizonyítékok egybevetése, illetve értékelése után megállapította, hogy a vizsgált sportpályákon zajló tevékenység a városias környezetben elfogadott, annak rendeltetésszerű használatából eredő hanghatásokkal jár. A zajhatás nem éri el a szükségtelen zavarás mértékét, ezért a felperesek birtokvédelmi igénye alaptalan. A Kúria továbbá kiemelte, hogy a felperesek által állított személyhez fűződő jogok megsértése akkor állapítható meg, ha az érintett személy személyiségére tekintettel, annak lényegét alkotó tulajdonsága miatt kerül sor. A Kúria szerint az egyéni érzékenység miatt nem alkalmazható olyan jogkövetkezmény, amely az alperes, illetve a környéken élők többsége számára indokolatlan jogsérelmet eredményez.
- [7] 3. Az indítványozó a Kúria ítéletének meghozatalát követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdése, VI. cikk (1)–(2) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XXI. cikk (1) bekezdése, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította. Indítványában és a hiánypótlás során az Alaptörvényben biztosított jogai vélelmezett sérelmek megvalósulását az alábbiak szerint indokolta.
- [8] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésében foglalt egészséges környezethez való joggal összefüggésben azt állította, hogy a kúriai ítélet a jogszabályban rögzített zajvédelmi határérték túllépése ellenére mérlegelése körébe vonta a szükségtelenség kérdését is. Az indítványozó szerint a határérték megállapítása jogalkotói és nem jogalkalmazói kérdés, ezért a bíró nem mérlegelhet, továbbá az Alkotmánybíróság szerint az egészséges környezethez való alanyi jog tartalma a visszalépés tilalmában ölt testet. Az indítványozó szerint a Kúria az alapjogi

tesztet nem végezte el, nem egy másik alapjoggal mérte össze az indítványozó egészséges környezethez való jogát, hanem az önkormányzat közfeladatával, ugyanakkor a közérdek nem fogadható el az alapjog korlátozásának alapjául.

- [9] 3.2. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdésben foglalt magánszférához, illetve a magánélethez való jogának sérelmét abban látja, hogy a Kúria döntésének következtében egy olyan állapot fenntartására került sor, amely – a labdázók használata következtében keletkező, a zajvédelmi határértéket meghaladó zaj miatt – az indítványozó magánszférája, illetve otthonába való jogosulatlan behatolás sérelméhez vezet, annak ellenére, hogy ennek nincs alkotmányjogilag igazolható indoka.
- [10] 3.3. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a szükségtelen zavarás megvalósul a labdázók használata során érzékelhető, határértéket túllépő zajhatások miatt.
- [11] 3.4. Az indítványozó arra a megállapításra jutott, hogy a labdázóhelyek működtetésén kívül az egyéneket megillető testi egészséghez való jogának érvényre juttatására számos más eszköz rendelkezésre áll, ezért nem tekinthető szükségesnek az indítványozó alapvető jogainak korlátozása. Az önkormányzatnak továbbra is lehetősége lenne más, határértéket nem meghaladó zajszinttel járó sportolási lehetőség kialakítására, továbbá a környéken lakók számára számos más lehetőség áll rendelkezésre a sportolásra.
- [12] 3.5. Az indítványozó szerint a kúriai ítélet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését azért sérti, mert a Kúria úgy korlátozta az indítványozó alapvető jogait, hogy figyelmen kívül hagyta a jogértelmezés alaptörvényben megfogalmazott elveit. Mivel a Kúria nem vizsgálta, hogy a fenti alapjogok korlátozhatóak-e, és ha igen, akkor a korlátozás elvégezhető-e az Alaptörvényben foglalt alkotmányjogi teszt elvégzése nélkül, ezért a bíróság eljárása önkényes.

## II.

- [13] Az Alkotmánybíróság az alábbi alaptörvényi és jogszabályi rendelkezések alapján hozta meg döntését.
- [14] 1. Az Alaptörvény indítvánnyal érintett rendelkezései:

„I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

(2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmát.”

„XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez, valamint a készpénzzel történő fizetéshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

„XXI. cikk (1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.”

[15] 2. A régi Ptk. indítvánnyal érintett rendelkezései:

„82. § A törvény védi a magánlakáshoz és a jogi személy céljaira szolgáló helyiségekhez fűződő jogot.”

„100. § A tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné.”

### III.

[16] 1. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek

fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.

- [17] 1.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés].
- [18] 1.2. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]. Az indítvány az Alaptörvény I. cikk (1)–(3) bekezdését, továbbá a VI. cikk (2) bekezdését leszámítva tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Ugyanakkor az indítványban megjelölt I. cikk (1)–(3) bekezdései és a VI. cikk (2) bekezdése az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jognak {lásd például: az I. cikk (1)–(3) bekezdés vonatkozásában a 3382/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [18]; a VI. cikk (2) bekezdése esetén 3432/2020. (XII. 9.) AB határozat, Indokolás [15]}. Mindezek alapján ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja előírásainak.
- [19] Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont], továbbá az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [20] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Az indítványozó a panaszban azonban nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére vonatkozóan. Bár az alkotmányjogi panasz ismertet egy általa relevánsnak minősített alkotmánybírósági határozatot, nem fejtette ki a jelen ügy vonatkozásában, hogy az önkényes jogalkalmazás miben valósult meg, továbbá az miért teszi a Kúria eljárását tisztességtelenné. Ezért ezen indítványi elem nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontja szerinti követelménynek.
- [21] 1.3. Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont]. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1)

bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §]. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, továbbá XXI. cikk (1) bekezdése az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaz.

- [22] 2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [23] 2.1. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének, továbbá XXI. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróságnak a felhívott cikkekkel kapcsolatos, részletesen kimunkált esetjogára.
- [24] 2.2. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, XIII. cikk (1) bekezdésének, továbbá XXI. cikk (1) bekezdésének sérelmére elsősorban abból az okból hivatkozott, hogy megítélése szerint a Kúria ítélete nem végezte el az érintettek alapjogainak összemérését, továbbá szélsőségesen, az alaptörvényi elvárásoknak nem megfelelő módon állapította meg az indítványozó tűrési kötelezettségét.
- [25] Az indítványozó által felhozott érveket a Kúria megvizsgálta, azzal kapcsolatos álláspontját megindokolta. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslással (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; legutóbb: 3306/2025. (IX. 30.) AB végzés Indokolás [17]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; legutóbb: 3306/2025. (IX. 30.) AB végzés Indokolás [17]}. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett megvizsgálnia, hogy az indítványozó által

előadott érvek felvetik-e a Kúria ítéletével kapcsolatosan az alaptörvény-ellenesség kételyét.

- [26] Jelen esetben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítványozó által felhívott érvek annak vizsgálatát igénylik, hogy a Kúria a döntése meghozatala során tekintettel volt-e az indítványozó által felhívott, Alaptörvényben biztosított jogok által a bíróságok felé (is) támasztott elvárásokra.
- [27] Az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy csak érdemi vizsgálat eredményeként válaszolható meg az a kérdés, hogy sértette-e az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, továbbá XXI. cikk (1) bekezdése szerinti Alaptörvényben biztosított jogok érvényre juttatását az a bírósági jogértelmezés, mely szerint az indítványozónak el kellett tűrnie a megállapított tényállás szerinti, a zajvédelmi határértéket meghaladó alperesi magatartást. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdését alkalmazva, külön befogadási eljárás mellőzésével, érdemben bírálta el.

#### IV.

- [28] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.
- [29] 1. Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében foglalt magánszférához, illetve a magánélethez való jogának sérelmét abban látja, hogy a Kúria döntésének következtében egy olyan állapot fenntartására került sor, amely az indítványozó magánszférája, illetve otthonába való jogosulatlan behatolás sérelméhez vezet, annak ellenére, hogy ennek nincs alkotmányjogilag igazolható indoka.
- [30] 1.1. Az Alkotmánybíróság az alábbi módon foglalta össze a magánsféra lényegét a 13/2016. (VII. 18.) AB határozatban. „A magánsféra lényegi fogalmi eleme, hogy az érintett akarata ellenére mások oda ne hatolhassanak be, illetőleg be se tekinthessenek. [...] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében biztosított magánszférához való jog és az Alaptörvény II. cikke által garantált emberi méltósághoz való jog között különösen szoros a kapcsolat. Az Alaptörvény II. cikke megalapozza a magánsféra alakítása érinthetetlen területének védelmét, ami teljesen ki van zárva minden állami beavatkozás alól, mivel ez az emberi méltóság alapja. Az Alaptörvény értelmében a magánsféra védelme azonban nem szűkül le az Alaptörvény II. cikke által is védett belső vagy intimszférára, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára (kapcsolattartás), illetve arra a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik (otthon)” {Indokolás [42]}.



- [31] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése a magánszféra, és az ahhoz kapcsolódó részjogosultságok védelmét rögzíti. E rendelkezés alanyi jogot biztosít arra, hogy az állam nem avatkozhat be az egyén magánszférájába, az egyének joga van arra, hogy a jogtalan beavatkozással szemben fellépjen {3308/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [23]}. Ugyanezen cikk (2) bekezdésének értelmében az államnak olyan jogi környezetet kell teremtenie, amely ténylegesen képes biztosítani az otthon nyugalma. Az állam döntése, hogy ezt hogyan és milyen eszközökkel biztosítja, ennek megfelelően a VI. cikk (2) bekezdés nem formál alanyi jogot az otthon védelmére, de alapot adhat arra, hogy az állam az otthon nyugalma érdekében fellépjen {3308/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [24], 3049/2020. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [32]}. Így a jogalanyok az otthon nyugalma védelmét VI. cikk (1) bekezdése alapján kérhetik {3308/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [32] 1.2. Az Alkotmánybíróságnak ebben a körben azt kellett vizsgálnia, hogy az indítványozó által sérelmesnek vélt magatartás olyan hatást fejtett-e ki, amely sérti – kiüresíti – a magán- és családi élethez, valamint a magánlakáshoz fűződő Alaptörvényben rögzített alapjogát.
- [33] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy általánosságban a személyiségvédelem nem a sértett szubjektív értékítéletére támaszkodik, hanem a társadalom objektív értékítélete a mérvadó a kérdés eldöntése során {3173/2025. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [21]}.
- [34] A kérdéses alapjog lényegi tartalma az, hogy illetéktelen személyek ne hatoljanak be a jogosultak magánszférájába az érintettek akaratának ellenére. Az indítvány és az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alperes (zavaró hatást kifejtő) magatartása nem irányult a közelben élő lakosok zavarására, ezt az is alátámasztja, hogy különböző intézkedéseket tett meg annak érdekében, hogy minél kevesebb zajhatással járjon az alperesi ingatlanok (sportpályák) használata (lásd például a Kúria ítélete Indokolásának [45] bekezdését). Ennek következtében meg lehet állapítani, hogy a zavaró hatást kifejtőnek nem volt célja az, hogy az említett alapjogot megsértve az indítványozó magánszférájába beavatkozzon. Az emberi együttélésnek közvetlen következménye az, hogy embertársaink által kifejtett magatartás másokat zavarhat. Az Alkotmánybíróság a fentiekben rámutatott arra, hogy személyiségvédelem kapcsán az objektív értékítélet irányadó, nem pedig a személy (az indítványozó) szubjektív értékítélete.
- [35] Ezen túlmenően az Alkotmánybíróság megítélése szerint a Kúria az ítéletében a felek érdekeinek összemérése és mérlegelése alapján hozta meg a döntését. A Kúria ítéletének meghozatala során kifejezetten figyelemmel volt az alperes önkormányzat zajhatás csökkentése érdekében tett intézkedéseire; a felperesek csendháborítás miatti feljelentése tárgyában született vizsgálati jelentés megállapításaira; arra a

tényre, hogy az akusztikai szakértő is csak harmadik alkalommal jutott arra a következtetésre, hogy a II. rendű felperes egyik szobájában ritkán észlelhető a labda puffadásának hangja, mely még méréssel sem különíthető el a szobába behallatszó városi háttérzajtól; a környéken lakók tanúvallomásaira (akik szerint nem csupán nem zavaróak a sportpályák, de a környéken lakók többsége kifejezetten örül a rendelkezésre álló sportolási lehetőségnek); és végezetül az indítványozó által a sportpályák ellen kezdeményezett, eredménytelen aláírásgyűjtésre is (Kúria ítélete, Indokolás [44]-[45]). Annak megítélése, hogy a fenti szempontok mérlegelését követően a Kúria helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a sportpályák okozta zajhatás nem éri el a szükségtelen zavarás szintjét, olyan tényállás-megállapítási, bizonyítási és bizonyíték-értékelési kérdés, melyek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik. Az Alkotmánybíróság hatáskörébe csupán annak vizsgálata tartozik, hogy az eljáró bíróság elvégezte-e a felek jogainak és érdekeinek összemérését, és ezen összemérés eredményéről határozatának indokolásában számot adott-e. Jelen esetben azonban a fentiekre figyelemmel kétségtelenül megállapítható, hogy a Kúria az ítéletének meghozatala során az Alaptörvényből fakadó követelményekre figyelemmel volt.

- [36] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó a Kúria mérlegelési jogkörében hozott döntését vitatja, és valójában a számára kedvezőtlen ítélet felülmérlegelését próbálja elérni. Ugyanakkor az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület a bírói döntéseket csupán alkotmányossági szempontból vizsgálhatja. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [37] 1.3. Mindezek következtében az Alkotmánybíróság arra konklúzióra jutott, hogy a magánszféra keretében biztosított magán- és családi élet, és magánlakáshoz való jog alaptörvény-ellenesen módon nem került korlátozásra.
- [38] 2. Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz való jog sérelmét az indítványozó abban látja, hogy a szükségtelen zavarás megvalósul a labdázóhelyek használata során érzékelhető határértéket túllépő zajhatások miatt.
- [39] 2.1. Ahogyan arra a kúriai ítélet is rámutatott, a szükségtelen zavarás felvetheti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jog sérelmét, hiszen az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a birtokvédelem és szomszédjogok, illetve ezek érvényesíthetősége a XIII. cikk (1) bekezdésében garantált alapjog védelmét élvezik {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [23]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban a kérdésben, hogy a tulajdoni

alapjogvédelem kiterjed a tulajdoni részjogosítványokra és azok gyakorolhatóságára is, és csak az Alaptörvény erre vonatkozó szabálya szerint korlátozhatóak. A tulajdonjog kapcsán a részjogosítványok korlátozása akkor alaptörvény-ellenes, ha az elkerülhetetlen ok nélkül történik, továbbá a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az Alkotmánybíróság határozza meg azokat az ismérveket, amelyek a beavatkozás arányosságát eldöntik. A tulajdonjog (és részjogosítványai) korlátozásának alkotmányosan elfogadható indoka lehet a korlátozás közérdekűsége {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [20]–[21]}. A törvénnyel érvényesített közérdek alkotmánybíróági vizsgálatának arra kell kiterjednie, hogy megfelelően indokolt-e, alátámasztott-e a közérdekre való hivatkozás {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás, [26]}. Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint a közérdekből történő tulajdonkorlátozás is csak akkor alkotmányos, ha az elérni kívánt cél fontossága és ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya arányban áll egymással {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [33]}.

[40] A közérdekű tulajdonkorlátozás arányosságát vizsgálva az Alkotmánybíróság a régi Ptk. rendelkezéseit vette figyelembe. A régi Ptk. 100. §-a értelmében „a tulajdonos a dolog használata során köteles tartózkodni minden olyan magatartástól, amellyel másokat, különösen szomszédjait szükségtelenül zavarná, vagy amellyel jogaik gyakorlását veszélyeztetné.” Ezt a rendelkezést a szomszédjog általános szabályának is szokás nevezni. A szükségtelen zavarás fogalmát (tartalmát) a bíróságok ítélezési gyakorlata tölti ki {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [34]–[36]}.

[41] 2.2. Ahogyan az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben is rámutatott, a szomszédjog keretében a rendes bíróságoknak kell értékelniük valamennyi tényállási elemet. A polgári bíróságnak a per keretében vizsgálnia kell azt, hogy a szomszédnak tűrési kötelezettsége van-e. Ennek keretében vizsgálja a zavarás kibocsátójának a magatartását, továbbá a zavarást elszenvedő szomszédokat. A konkrét ügyben a peranyagból kiderül, hogy nem az összes szomszédot zavarja a sportpályák létesítése (sőt, valakik kifejezetten örültek a sportolási lehetőségnek), továbbá a zajkibocsátó a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 13. § (1) bekezdés 4. és 15. pontjaira alapozta a sportpályák létjogosultságát. Azaz azok működtetésével olyan helyi közügyet lát el, aminek a funkciója az egészséges életmód elősegítése és a sportolási lehetőség biztosítása. Így megállapítható az is, hogy a sportpályák a közérdeket szolgálják, ami legitim indoka lehet a tulajdonkorlátozásnak.

[42] A bírói döntésből kitűnik, hogy a szükségtelenség kérdése körében a Kúria az alkotmánybíróági gyakorlatot feltárva, a tulajdonos és mások érdekeit összemérve döntött úgy, hogy az indítványozó még köteles tűrni a zavarást, és a mérlegeléséről az indokolásában megfelelően számot adott. Az Alkotmánybíróság ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy az alkotmányjogi panasz nem irányulhat a rendes bíróság tény-

és jogkérdésekben való mérlegelésének megváltoztatására. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a Kúria döntésével, nem adhat elégséges alapot a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [43] 2.3. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy a Kúria döntése nem sértette az indítványozó XIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tulajdonhoz fűződő alapjogát.
- [44] 3. Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésében foglalt egészséges környezethez való jogát is sérti a kúriai ítélet, mert az a jogszabályban rögzített zajvédelmi határérték túllépése ellenére mérlegelése körébe vonta a szükségtelenség kérdését is.
- [45] 3.1. Az Alkotmánybíróság több döntésében hangsúlyozta, hogy az egészséges környezethez való jog „az élethez való jog objektív, intézményvédelmi oldalának része, amely az emberi élet természeti alapjainak fenntartására vonatkozó állami kötelességet külön alkotmányos jogként nevesíti” {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [83]}. Az alapjogi jogviszony alanya mindenki, míg a kötelezettje az állam. Megállapítható az, hogy az intézményvédelmi oldal túlnyomó és meghatározó, amelynek értelmében az állam feladata az olyan jogi környezet kialakítása, amely a környezethasználat elfogadható mértéke kerül meghatározásra {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [86]}.
- [46] 3.2. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésének védelmi köréhez tartozik a zajszennyezéssel szembeni védelem {17/2018. (X. 10.) AB határozat, Indokolás [99]}. Az Alkotmánybíróság korábban megállapította azonban azt is, hogy a birtokvédelemre irányuló eljárásban a zavarás szükségtelenségét kell a bíróságnak értékelnie, és nem pedig (önmagában) azt, hogy a zajszint egy jogszabályban rögzített határértéket meghalad-e. Habár a birtoklásban való zavarás egyik tipikus esete valóban zajhatás általi háborgatás, azonban a birtokvédelem tekintetében a védett tárgy nem a jogvitában részes fél személyiségi joga, hanem a birtoklás háborítatlanságához fűződő jog. Ebben a körben az indítványozó által választott polgári jogi jogcímet nem lehet figyelmen kívül hagyni, hiszen a bíróság is arra tekintettel és annak keretei között hozta meg döntését {3432/2020. (XII. 9.) AB határozat, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság rögzíti azt is, hogy a szomszédjogi per keretében a polgári bíróság a zavarás megállapítása kapcsán – nem kizárólagosan – a közigazgatási jogszabályokból indul ki, hanem valamennyi releváns körülményből, és ennek alapján *in concreto* határozza meg hogy egy adott zavaró hatás szükségtelen zavaró minőségű-e.

- [47] 3.3. A Kúria az indítványozó által sérelmezett döntésben nem kizárólag a zajvédelmi jogszabályok által meghatározott határértéket vette figyelembe, hanem ahogy a peranyagból kiderült, további szomszédok tanúvallomásait, a terület városias jellegét, az alperes magatartását is figyelembe vette. A döntése keretében értékelte azt, hogy a zajkibocsátó a sportpályákat a helyi közügyek ellátása érdekében hozta létre, kiderült az is, hogy változtatásokat is végrehajtott annak érdekében, hogy a sportpályák kevesebb zajhatással járjanak.
- [48] Az indítványozó jelen ügyben éppen azt sérelmezte, hogy a Kúria mérlegelési tevékenységet végzett a zavarás szükségtelenségének kérdésében. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az alkotmányjogi panasz csupán a Kúria mérlegelési tevékenységét vitatta. Ugyanakkor az alkotmányjogi panasz nem irányulhat a rendes bíróság tény- és jogkérdésekben való mérlegelésének megváltoztatására, hiszen az nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik {3288/2023. (VI. 15.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [49] 4. Összefoglalóan megállapítható, hogy az indítványozó jelen ügyben éppen azt sérelmezte, hogy a Kúria mérlegelési tevékenységet végzett a zavarás szükségtelenségének kérdésében. Ezzel szemben az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bíróságok ítélkezésével szembeni alapvető elvárás, hogy az alapvető jogoknak az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdéséből fakadó védelmi kötelezettségét biztosítani kell. Ennek megfelelően elvárható, hogy a bíróságok az elbírálandó ügyek alkotmányjogi aspektusát, alapjogi relevanciáját felismerjék, az érintett alapvető jogok tartalmát feltárják, és erre tekintettel értelmezzék és alkalmazzák konkrét jogvitákban a jogszabályokat. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes {3145/2018. (V. 7.) AB határozat, Indokolás [67]}. A Kúria éppen ennek a mérlegelési kötelezettségének tett eleget ítéletének meghozatala során, melynek során magának a zavarásnak a tényét nem vitatta {Kúria ítélete, Indokolás [41]}, de felismerte az ügy alapjogi vonatkozásait, döntését pedig ennek figyelembevételével megindokolta {Kúria ítélete, Indokolás [39] és [42]}. Az Alaptörvénynek megfelelő szempontok figyelembevételével lefolytatott, és az Alaptörvényből fakadó követelményeknek megfelelően megindokolt bírói döntés felülmérlegelésére az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel.
- [50] Az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálata eredményeként megállapította, hogy a Kúria által választott jogértelmezés az Alaptörvény megszabta értelmezési tartományon belül helyezkedik el, így az ítélet nem vezethetett az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogainak sérelméhez az indítványban állított okokból.

- [51] 5. Mindezen szempontokra figyelemmel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította.

Budapest, 2025. december 17.

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró

*Dr. Czine Ágnes s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,*  
alkotmánybíró

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró, az  
aláírásban akadályozott *dr. Patyi András*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Szabó Marcel s. k.,*  
előadó alkotmánybíró

*Dr. Patyi András* alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [52] Egyetértek a határozat rendelkező részével abban, hogy az indítványt el kellett utasítani. Az ügyben hozott döntés indokolásával nem mindenben értettem egyet, ezért a határozat indokolásához az Abtv. 66. § (3) bekezdésében foglaltak alapján az alábbi párhuzamos indokolást csatolom.
- [53] 1. Egyetértettem az indítvány befogadásával és érdemi elbírálásra való alkalmasságával, mivel az tartalmaz érdemi alkotmányossági okfejtést, van az Alkotmánybíróság előtt megválaszolandó alkotmányossági kérdés, ráadásul a megelőző bírósági eljárásokban alapjogi síkon folyt az érvelés, az első- illetve a másodfokú bíróság is az Alaptörvényből illetve az Alkotmánybíróság gyakorlatából levezetett érveléssel támasztotta alá az indokolását, amelyet a Kúria – ugyancsak az Alaptörvényre és az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozással – végül teljes mértékben megfordított.

- [54] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványelem tekintetében a határozat arra a – helyes – következtetésre jut, hogy a magánszféra keretében biztosított magán- és családi élet, és magánlakáshoz való jog alaptörvény-ellenes módon nem került korlátozásra. (Indokolás IV. rész 1.3. pont) Ennek kapcsán egyetértek azzal a megállapítással is, hogy „[j]elen esetben [...] kétségtelenül megállapítható, hogy a Kúria az ítéletének meghozatala során az Alaptörvényből fakadó követelményekre figyelemmel volt.” Az ezt követő indokolás-bekezdés azonban logikailag már nem illeszkedik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványelem elutasítását alátámasztó érvrendszerbe. Az idézett 3198/2013. (X. 22.) AB végzés ugyanis egy visszautasító végzés, annak idézett [22] indokolás-bekezdése tehát az alkotmányjogi panasz visszautasítását indokolta. Ha tehát az indítványozó valójában a számára kedvezőtlen ítélet felülmérlegelését próbálta volna elérni, akkor nem érdemi vizsgálatnak és elutasításnak lett volna helye, hanem a panasz visszautasításának.
- [55] 2. Az elfogadott határozat az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben is arra a konklúzióra jut, hogy „a Kúria döntése nem sértette az indítványozó XIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tulajdonhoz fűződő alapjogát”.
- [56] Ennek indokául azonban a határozat – az előző pontban említettekhez hasonlóan – ugyancsak egy alkotmányjogi panaszt visszautasító végzés – a 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés illetve annak visszautasítást megalapozó [21] indokolás-bekezdése – érveit (is) felhozza, miszerint „az alkotmányjogi panasz nem irányulhat a rendes bíróság tény- és jogkérdésekben való mérlegelésének megváltoztatására. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a Kúria döntésével, nem adhat elégséges alapot a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására”. Ha azonban az indítvány a rendes bíróság tény- és jogkérdésekben való mérlegelésének megváltoztatására irányul(t volna), akkor érdemi vizsgálatnak és elutasításnak tekintetben sem lett volna helye, csupán visszautasításnak. (Ha pedig az indítvány nem erre irányult, akkor ez az indokoláselem feleslegesen került be a határozat indokolásának IV. rész 2.2. pontjába, hiszen nem a rendelkező rész szerinti érdemi elutasítást indokolja).
- [57] 3. A határozat indokolása az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés tekintetében az állam kötelezettségeit részletező alkotmánybíróági joggyakorlatot idézi. Eszerint „[e] rendelkezés alanyi jogot biztosít arra, hogy az állam nem avatkozhat be az egyén magánszférájába, az egyének joga van arra, hogy a jogtalan beavatkozással szemben fellépjen {3308/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [23]}. Ugyanezen cikk (2) bekezdésének értelmében az államnak olyan jogi környezetet kell teremtenie, amely ténylegesen képes biztosítani az otthon nyugalma. Az állam döntése, hogy ezt hogyan és milyen eszközökkel biztosítja, ennek megfelelően a VI. cikk (2) bekezdés

nem formál alanyi jogot az otthon védelmére, de alapot adhat arra, hogy az állam az otthon nyugalma érdekében fellépjen {3308/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [24], 3049/2020. (III. 2.) AB határozat, Indokolás [32]}. Így a jogalanyok az otthon nyugalmanak védelmét VI. cikk (1) bekezdése alapján kérhetik {3308/2020. (VII. 24.) AB határozat, Indokolás [24]}.” (Határozat, Indokolás IV. rész 1.1. pont)

- [58] Ezt követően azonban az Alkotmánybíróság jelen határozatban már csupán azt vizsgálta, hogy az indítványozó által sérelmesnek vélt magatartás olyan hatást fejtett-e ki, amely sérti – kiüresíti – a magán- és családi élethez, valamint a magánlakáshoz fűződő Alaptörvényben rögzített alapjogát. Így viszont nyitva maradt az az elvi kérdés, hogy jelen ügyben milyen szerepe van/volt/lehetett volna az államnak, illetve az állam az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdéséből eredő – idézett – kötelezettségeinek mennyiben tett eleget.
- [59] 4. Végül a határozat indokolása a tulajdonhoz való jog tekintetében is több elvi kérdést felvet.
- [60] Egyrészt, a tulajdonhoz való jog korlátozása tekintetében az Alkotmánybíróság által kidolgozott – ugyanakkor nem aggálytalan – „közérdekűségi teszt” helyett álláspontom szerint az alapjogok korlátozására irányadó általános alapjog-korlátozási tesztből, vagyis az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének normaszövegéből kell(ett volna) elsősorban kiindulni. Az Alaptörvény ugyanis egyrészt – a régi Alkotmánytól eltérően – kifejezett saját szabályt tartalmaz az alapjogok korlátozására nézve, azaz van külön alapjogkorlátozási alkotmánynorma. Másrészt az Alaptörvény immár a tulajdonhoz való jogot az alapjogok között szabályozza és semmilyen normatív rendelkezést nem tartalmaz egy eltérő (speciális) alapjogkorlátozási teszt alkalmazására erre az alapjogra nézve [azaz nem teremt kivételt az I. cikk (3) bekezdés hatálya alól. (A kérdés bővebb elméleti kifejtését lásd: Patyi András – Téglási András: A tulajdonhoz való jog korlátozásának alkotmányossági kérdései – Gondolatok és felvetések az örökléshez való jog legújabb tendenciáinak apropóján. KözigazgatásTudomány. 5. évf. 2. szám)].
- [61] Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének második mondata szerint alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Az Alaptörvény idézett normaszövegéből kiindulva pedig jelen ügyben elsősorban azt szükséges figyelembe venni, hogy mi lehet a tulajdonhoz való joggal szembenálló, konkuráló más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme, amelynek érdekében a tulajdonhoz való jog alkotmányosan korlátozható. Álláspontom szerint a határozat indokolásában hivatkozott – ám az Alaptörvényben az általános alapjogkorlátozási tesztben *expressis verbis* nem szereplő – közérdekhez képest az Alaptörvény XX. cikk által biztosított testi (és lelki) egészséghez való jog érvényesülése is megalapozza a



tulajdonhoz való jog szükséges és arányos korlátozását. A testi (és lelki) egészséghez való jog érvényesülését ugyanis az Alaptörvény XX. cikk (2) bekezdés alapján az állam – egyebek mellett – a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával köteles elősegíteni.

- [62] Jelen ügyben ugyancsak felmerül(he)t még a két, egymással szembenálló fél tulajdonhoz való joga konkurálásának, kollíziójának a kérdése. Hiszen amennyiben az indítványnak az Alkotmánybíróság adott esetben helyt adott volna, e döntése akár végsősoron a sportpálya elbontását is eredményezhette volna (ahogy azt a Budapest Környéki Törvényszék megismételt eljárásban hozott ítélete ki is mondta). Mindez pedig az alperes tulajdonjogának megszűnéséhez vezetett volna, ami jóval nagyobb mértékű tulajdonkorlátozást eredményezett volna, mint az indítványozó tulajdonjogának a zajhatásból eredő tulajdonkorlátozása.
- [63] Ennek kapcsán végül még az az elvi kérdés is felvetődik, hogy jelen ügyben egyáltalán az indítványozó tulajdonjogának, mint polgári jogi jogosultságnak, vagy a tulajdonhoz való *alap*jognak a korlátozásáról beszélhetünk-e, pusztán abból kiindulva, hogy „a tulajdonhoz való jogot az Alaptörvény az állammal szemben biztosítja és azt, mint alapjogot az állammal szemben védi az Alkotmánybíróság értelmezésében” {7/2015. (III. 19.) AB határozat, Indokolás [45]}. Így ennek kapcsán ugyancsak felvetődik az az elvi előkérdés, hogy jelen ügyben milyen szerepe van/volt az államnak, amellyel szemben az Alaptörvény a tulajdonhoz való jogot mindenki számára biztosítja.

Budapest, 2025. december 17.

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,*  
tanácsvezető alkotmánybíró,  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Patyi András*  
alkotmánybíró helyett